

หลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง
หลักสูตร วิชาการทำผักหมัชมพู่ จำนวน 6 ชั่วโมง
กลุ่มวิชาพาณิชยกรรมและบริการ
ศูนย์เสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดะพวนหิน

ความเป็นมา

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนให้มีคุณภาพ ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน สู่ “วิสาหกิจชุมชน : ชุมชนพึ่งตนเอง ทำได้ ขายเป็น” เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน และความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างเครือข่ายการรวมกลุ่มในลักษณะวิสาหกิจชุมชน สร้างรายได้ให้กับชุมชน ให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า การทำช่องทางเผยแพร่และจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจชุมชนให้เป็นระบบครบวงจร

การประชาคมหมู่บ้านประชาชนได้ร่วมกันพูดคุย แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป แต่ด้วยสภาพทางเศรษฐกิจ จึงทำให้รายได้ในการประกอบอาชีพลดน้อยลง ประชาชนในชุมชนจึงเล็งเห็นความสำคัญ และต้องการสร้างอาชีพเสริมให้กับตนเอง ความต้องการฝึกอาชีพของคนในชุมชนในการเป็นอาชีพเสริมเพิ่มรายได้

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดะพวนหินได้รับงบประมาณปี 2568 ดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน รูปแบบกลุ่มสนใจ ตามความต้องการของชุมชนจึงจัดทำวิชาการทำหมัชมพู่ หลักสูตร 6 ชั่วโมง เพื่อฝึกทักษะอาชีพให้กับชุมชนได้เกิดรายได้และเป็นอาชีพเสริมต่อไป

หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรที่เน้นการจัดการศึกษาอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน และความต้องการของชุมชน
2. เป็นหลักสูตรที่เน้นการส่งเสริมการสร้างอาชีพใหม่ให้กับชุมชน พร้อมส่งเสริมให้เป็นสินค้าขายเป็นอาชีพเสริมสร้างรายได้
3. สามารถนำความรู้จากการอบรมไปสร้างอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ให้กับตนเองและครอบครัว

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาการทำผักหมัชมพู่
2. มีทักษะในการเลือกซื้อ เลือกใช้วัตถุดิบได้
3. มีทักษะในการคำนวณต้นทุนกำไรในการประกอบอาชีพ
4. สามารถนำสินค้าไปจำหน่ายหน้าร้านและผ่านสื่อออนไลน์ได้
5. สามารถเป็นอาชีพเสริมให้กับชุมชนได้
6. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดรายจ่าย/เพิ่มรายได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
7. มีความพึงพอใจในการฝึกอาชีพระยะสั้น หลักสูตรการทำผักหมัชมพู่

กลุ่มเป้าหมาย

มี 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ

1. ผู้ที่ไม่มีอาชีพ
2. ผู้ที่มีอาชีพและต้องการพัฒนาอาชีพ

ระยะเวลา

จำนวน	6	ชั่วโมง
ภาคทฤษฎี	2	ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	4	ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตร

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
				ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1.ความสำคัญและความจำเป็นในการประกอบอาชีพการทำผัดหมี่خمพู	1. เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ 2. เพื่อนำความรู้ไปต่อยอดอาชีพเพื่อมีอาชีพและสร้างรายได้เพิ่ม	1. ความเป็นมาของการทำผัดหมี่خمพู 2. ความสำคัญของการทำผัดหมี่خمพู 3. ประโยชน์ของการทำผัดหมี่خمพู 4. ประเภทของการทำผัดหมี่خمพู	1.วิทยากรให้ทำแบบทดสอบก่อนเรียน 1.วิทยากรบรรยายให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการทำหมี่خمพูพร้อมใบความรู้	1 ชั่วโมง	
2. ทักษะการทำผัดหมี่خمพูและการฝึกปฏิบัติ	1.สามารถเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์และวัตถุดิบในการทำผัดหมี่خمพู 2.สามารถทำการทำผัดหมี่خمพูตามขั้นตอนได้	1. การทำผัดหมี่خمพู - วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ - วิธีทำการทำผัดหมี่خمพู -การเตรียมส่วนผสมและเทคนิคในการทำผัดหมี่خمพูและลวกหมี่ให้สีนวลสวยงามมีรสชาติกลมกล่อม -การปรุงและเคี่ยวให้น้ำปรุงรสรับประทานทำให้การทำหมี่خمพูได้มีรสชาติหอมกลมกล่อม -การบรรจุภัณฑ์ -การเก็บรักษา -การคำนวณต้นทุน -การขาย	1.วิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์การทำหมี่خمพูอย่างเหมาะสมและปลอดภัย 2. วิทยากรสาธิตขั้นตอนการทำผัดหมี่خمพู 3. ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงโดยมีวิทยากรเป็นผู้ให้คำแนะนำ 4. ผู้เรียนสามารถมีผลงานที่ปฏิบัติ		4 ชั่วโมง

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	ชั่วโมง	
				ทฤษฎี	ปฏิบัติ
3. การนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	1.สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	1. สรุปองค์ความรู้และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หาแนวทางการในการนำความรู้การทำหมีชมพูประยุกต์ปรับใช้ในการประกอบอาชีพและสร้างรายได้	1.ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 3. ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ	1 ชั่วโมง	

สื่อการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบการเรียนรู้การทำผ้าห่มมีชมพู/ใบความรู้
2. แหล่งเรียนรู้, อินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ต่าง ๆ
3. วิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การวัดและประเมินผล

1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระในการปฏิบัติ
 2. ทักษะการปฏิบัติ
 3. คุณภาพของผลงาน/ผลการปฏิบัติ
 4. แบบประเมินความพึงพอใจ
 5. แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน/หลังเรียน

การจบหลักสูตร

1. มีเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีชิ้นงานจากการฝึก
2. ผ่านการประเมินจากแบบทดสอบไม่น้อยกว่าร้อยละ 60